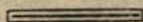

* *
*

Земедѣлци, лозари, овощари и
и др., не губете време, не се ко-
лебайте. Не забравяйте, че имо-
тътъ ви е подъ открито небе. Нито

криза, нито мѣсто, нито време, —
нищо да не ви спира. Застрахо-
вайте, преди да сж паднали гра-
душките!

П. К. Яворовъ.

Градушка.

... Мина зима снѣговита,
Отиде пролѣтъ дъждовита
И знойно лѣто позлати
Довчера злачни широти.

Назрѣва вече тучна нива,
Класецъ натегналъ се привежда
И утешителка надежда
При труженикъ селякъ отива.

Затопли радостъ на сърдцето,
Усмивка цѣвне на лицето,
Въздишка кротка, прѣстъ до прѣстъ,
Ржка набожно прави кръстъ:

„Да бжде тъй недѣля още,
Недѣля пекъ и мирно време,
Олекна-ще и тежко бреме,
На мжките ни краятъ до-ще“.

Преваля пладня. Зѣдухъ страшенъ.
И всѣки дигне взоръ уплашенъ,
Съ ржавъ избрише си челото
И дълго гледа къмъ небото.
А то е сиво, мъгловито.
И слънцето жълтѣй сърдито:
Отъ югъ бухлатъ се облакъ дига,
Пълзи и вече го настига.
По-доле вирнали главитѣ
И други... Знакъ е, чуй пѣтлитѣ!